

מבקר העולם הזה

מגלה כיצד הזנחו

רבנות מכשירי-כיבוי

במישרדי הממשלה

ביגלל עיסקות-שחוד

במיכרזים

ה להכות פריצו מכניין מערכת הארץ. רהיטי מארס עלו באש. שורה של דליקות סנסציוניות הסעירה את המדינה. בעמודים הראשונים של העיתונים התנוססו תמונות שהראו את מכבייהאש בעננים של עשן, נאבקים בגבורה בתבערות. אותה שעה נערכה בבית-המישפט הי מחוזי בתל-אביב דראמה קטנה. שלא זכתה בפירסום. בעל חברה למכשירי-כיבוי הודה באשמה, כי נתן שוחד לפקיד בכיר במע"ץ (מחלקת עבודות ציבוריות במישרד העבודה) כדי שיעדיף אותו במיכרז הנוגע למכשירי-כיבוי.

הפרשה היתה קטנה במימדיה, אבל היא היתה אופיינית להפקרות השוחד בשטח מניעת-האש — שערורייה המגיעה למימדי-ענק.

שלב א':

טעות בסיכום

ב מישרדיה ובמיתקניה של ממשלת ישראל, ברחבי המדינה, מצויים לי

נלב תמונה זו של שימעון ויצר, שהודה בתשלום שוחד, צולמה מרחוק, אחרי שאיים לשטות את כלב הדוברתן שלידו בצלמת, אם תעז להתקרב.

מעלה ממאה אלף מטפים לכיבוי-אש. על כולם ממונה מע"ץ, המפרסמת מדי-שנה מיכרז שבו מתבקשים קבלנים פרטיים להציע את שירותם לביקורת שנתית קבועה של המטפים.

המיכרז 46/74/א התייחס לשנת 1974/5. הוא עומד במרכז הפרשה.

חברת מנע-אש, שמישרדה ברחוב הנקין 81 בחולון, ושמהלה הוא שימעון ויצר, נתנה שירותים לצידו כיבוי-אש במישרדי הממשלה בשנים 1972/4.

בתחילת שנת 1974 פירסמה מע"ץ את המיכרז לשנה הקרובה. הפעם השתתפה בו גם החברה של יגאל פרלה, רשף.

ישראל זיה, סגן-מנהל לענייני-מינהל בי מע"ץ ויו"ר ועדת-הרכישות המרכזית ש טיפלה במיכרז, הודיע לפרלה כי גם הפעם זכתה במיכרז חברת מנע-אש, משום ש הצעתה היתה הזולה ביותר. פרלה ביקש לעיין בהצעה שנתקבלה.

במדיונה

מישפט

עולמו של מתנקש

השופטת ביקשה לדעת: מדוע שוחרר חולה-נפש מסוכן מבית-החולים?

"איך זה קרה שאדם כזה שוחרר מבית החולים?" שאלה השופטת בתימהון. השופטת המחזית שולמית ולנשטיין היפנתה את השאלה אל הפסיכיאטר המר חזוי, ד"ר אורחן הקר, שעמד על דוכן העדים.

"תהליך סכיוופרני מתמשך." הי איש ששימש נושא לדיון ישב על ספסל-הנאשמים, כשהוא כבול לשוטר. אלי גלילי, לי, המתנקש בחייו של אורי אבנרי, לא גילה בדיון עניין מיוחד.

ההרכב של שלושת השופטים, שכלל גם את אהרון אולסקר ומרדכי בן-דוד, פתח במישפטו של גלילי כדי לברר תחילה ש-אלה יסודית: האם ביכלל מסוגל גלילי לעמוד למישפט?

השאלה נענתה עוד לפני שנשאלה ריש-מיה. בעת הוצאת פקודת-המעצר כבר הוכי נס לתק מיסמך מטעם הד"ר הקר, ושני פסיכיאטרים אחרים מבית-החולים בבתיים, שבו מאושפו כעת גלילי. הם קבעו: "ל-פנינו גבר שעבר כבר מיספר גלים פסי-כטיים חריפים. גם כיום הוא נמצא בגל

פסיכיאטר הקר
"זה משונה מאד"

פסיכוסטי, על רקע תהליך סכיוופרני פארי-אנואידי מתמשך. את המעשה שעליו הוא נאשם בתק הפלילי ביצע ביגלל מערכת מחשבותיו הפאראנואידיות. מתוך דחף ש לא יכול היה לעמוד בפניו. הוא לא ידע להבדיל בין טוב לרע במעשיו. הוא לא יכול לעמוד בדיון ולשאת בעונש. הוא זקוק לאישוף במוסד פסיכיאטרי סגור."

הקר עלה על דוכן העדים כדי לבסס חוות-דעת זו. לשאלותיו של סגן סרקליט המחוז, סברין שראטר, חזר ואמר כי גלילי בנה לעצמו עולם דימויני, נמצא בתהליך של ניתוק, ואינו מסוגל לעמוד בדיון. כשי נשאל הקר אם גלילי מבין מה נעשה בו אולם באותו רגע, השיב כי הכל נראה לגלילי כמישחק, ואין הוא מבין את חומרת הדברים.

"איני יודע..." ברגע זה ביטאה את השופטת את תימהונה. היא רצתה לשמוע מפי הקר כיצד שוחרר אדם כזה מבית החולים לחוליררות, כשברור לחלוטין כי הוא חולה מסוכן.

השיב הקר, במבוכה בולטת: "איני יודע... לא הייתי בוועדה הרפואית ששיה-רה אותו..."

קראה השופטת: "זה משונה מאוד!" בכך היה הדיון מסתיים, במתן צו לאיש-סוז נוסף של הנאשם, לולא התערב כאן סניגורו של גלילי, יגאל חקק. הוא הס-תמך על תיקון שנעשה לא-מכבר בחוק, ושלפיו — גם במקרה כזה, כשהנאשם אינו מסוגל לעמוד בדיון, ניתן לערוך את הי מישפט.

משלת התיקון היתה לאפשר את עריכת המישפט בעוד מחלת-הנפש של הנאשם נמצאת בעיצומה. כך ניתן להוכיח כי הנא- (המשך בעמוד 20)

לגילוח דיפים קשים קח את הקצף המיוחד של williams BARBE DIFFICILE

הסוכן בישראל: בלמון בע"מ. המפיצים: חבי נורית בע"מ.